

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἐβδομον κι' εικοσὴν μετροῦντες χρόνον
ἐδρευόμεν' στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια δώδεκα κι' ἑνῆκοσ' ἄκομα,
ἔλοι τήν Ἀνόρθωσι θάχουνα' στὸ στόμα.

Ἐνδεκα κουτσο-Φλεδάρη,
καὶ Σαρακοστῆς τροπᾶρι.

Χίλια κι' ἑνενητά κι' ἑκατὸν ἑπτὰ
καὶ τοῦ Βενζέλου πέταγμα φρικτὸ.

Τῶν ὁρῶν μαζ μετὰβολή, ἐνδεκαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον—ὁ κ τ ὠ φ ρ ᾶ γ κ α ε ἴ ν α ι μ ὄ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ᾶ γ κ α καὶ ' σ τ ὸ χ ἔ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐλόστου ταλεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηῶν» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομίων τέλη.

Ἡ σεβαστὴ Σαρακοστή.

Μετὰ τὰ κουβαριταλῆκια,
Περικλῆ, τῶν Κερναβῶλων,
μετὰ τὰ μασκαριλῆκια
τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων.

Ἦστερ' ἀπὸ τόσουσ' ἀλόους
καὶ τρελλογορούς καὶ μπάλους,
Ἦστερ' ἀπὸ τόνην λήθην τῶν δεινῶν καὶ τῶν βασάνων
καὶ ξεφάντωμα καὶ γλέντι τῶν κλεινῶν Ἰσοτεράνων.

Ἦστερ' ἀπὸ μασκαράδες
κι' ἀπὸ μπόλικους παράδες,
ποῦ μοιράσθησαν καὶ τώρα
σὲ θραβεῖα καὶ εὐ δῶρα.

Ἦστερ' ἀπὸ γκαρίσματα
καὶ τόσα προγκαρίσματα,
καὶ τόσα ξεσεβρωμάτα
καὶ μασκαροαυμάτα.

Ἦστερ' ἀπὸ κραιπάλων
σωμάτων καὶ ψυχῶν,
ἀνοιξόμεν καὶ πάλιν
τεμένη προσευχῶν.

Ἄθλους καὶ νῦν ἀκρωσάντες,
καὶ νῦν μασκαρθενέτες,
καὶ τώρα μουντζουρωσάντες,
μὰ καὶ μουντζουρωθέντες.

Ἐκείνην τὴν Ἀνόρθωσιν πρὸς τὸ παρὸν ἀφήσαντες
κι' εἰς Διονύσων ἄμικτα μακίτριον τρυφήσαντες,

τὸ χάλι περιπαῖζαντες τοῦ καθενὸς Παρία,
ιδόντες νὰ διαβαίνουν τράμ ὡς φωτεινὰ θηρία.

Στολισάντες καμχωροὶ
μὲ σεραπαντὴν καὶ κομρετί
τὴν γῆν τῶν Παραδέσιων.

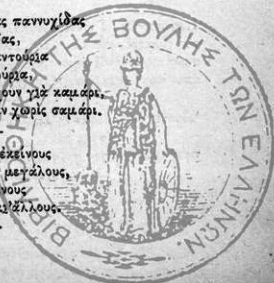
Ἦμους τονίσαντες τρανοῦς
'στους Βάχους καὶ τοὺς Σειληνοῦς
τῶν πάλαι Διονύσων.

Ἐξάραντες τὸ γένος
καὶ μασκαράδων σθένος,
κι' ἀνορθωτὰς ἀπείρους.

Ἰδόντες κυνικούς,
μὰ καὶ πολιτικούς
θαυμάσαντες Σατύρους.

Λατρεύσαντες ἐκθύμως μὲ τόσας παννυχίδας
τὰς ἱερὰς Βακχίδας,
καὶ παίζαντες σαντοῦσια
γὰρ μερικὰ γαϊδουρία,
ὅπου τὴν γαϊδουρίαν τὴν ἐχον γὰρ καμάρι,
καὶ πᾶν χωρὶς καπίστρι, καὶ πᾶν χωρὶς σαμάρι.

Θαυμάσαντες κι' ἐκείνους
καὶ τούτους τοὺς μεγάλους,
καὶ νέους Ἀρλεκίνους
καὶ Πιερότους κι' ἄλλους.

Θαυμάζοντες, το φρόνημα
 τους μπλουσ και τὰ κινήματα
 πολλῶν κατακαλύψαντες,
 ποῦ μετὰ τὸν ἄρα
 ἔρχομαι εἰς ἅπαντας
 καὶ τῶν πατρῶν μου.

Μεθυμένοι με ἀμβροσίαν,
 κι' ἔσται μὲναι με κίσεως,
 καὶ πλεονάζοντες θεοῖαν
 εἰς τὴν ἐκείνων τοὺς χρυσοῦς.

Πρὸς συμμάχους και πρὸς φίλους προσφερθέντες εὐγενῶς
 και ποδιαῖς ὑγραῖς ἀρχόντων ἀπακαθόντες ταπεινῶς,
 και μαθόντες μέσα σ' ἄλλα τῆς ἡμέρας γεγονότα
 πῶς προστάται ἴδινοι
 ἔσται λαλῶστος Κρήτας νότα,
 ποῦ τῆς πρέπου κομμετι.

Εὐχαριστήσαντες και νῦν μετὰ χαρῆς τρελλῆς
 προστάτας προσφιλεῖς,
 ὅπου και πάλιν ἐδείξαν ἀνηλθῦστον εὐμένειαν
 κι' ἐξείρατον εὐγένειαν.

Με φρόνημα γενναῖον
 καθισταντες εἰς νέον
 και τρυφηλὸν συμπόσιον.

Σαρκάσαντες ἀκόμα
 με τὸ ἔσπνο μας σκάμμα
 πᾶν τιμιον, πᾶν ἴσιον.

Εἰς ἓνα κι' ἄλλον μῦθον
 πιστεῖσαντες ἐν γένει,
 κυλίσαντες τὸν πῖθον
 τοῦ πάλαι Διογένει.

Φαγόντες και πίνοντες πρεπόντως σ' τὴν υγιᾶ
 γλαουροταπτισμένων,
 καὶ κι' ἄλλον με μπογιὰ
 λογιῆς λογιῆς διακείμεναι.

Ἰδόντες και τῆς κώμους και τὰς πομπὰς ἐκείνας
 τῆς γῆς τῆς εὐκλειδῆς,
 ἰδόντες και κινήνας
 νέους και παλαιούς

ἄρματα Καρναβάλων νὰ περιτριγυρίζουν
 με μαλακάς κοιλίας, ποῦ παραγουργουρίζουν.

Φουσκώσαντες και πάλιν και παραφουσκωθέντες
 μ' ἐπαγγελίας νέας και τῶσας ὑποσχέσεις,
 δοσκήσαντες σὲ πλοῦτη, και ξανακτονθέντες
 με θαυμασῶν ντοτόρων τωνατικῶς ἐνέσεις.

Παχύναντες με νέους προπιπολογισμούς,
 και ρίψαντες σὰν ράκη σὲ Καρναβάλων κάρρα
 σκληροβρότους νόμους, παλῶν καιρῶν θεσμούς,
 ὅπου ποτὲ μ' ἐκείνους δὲν εἴχαμε δεκάρα.

Ἰδόντες νέαν δόξαν κι' ἀπὸ τὰ πᾶσι μέρη
 σ' τῆς δόξης τὸ κονακι,
 προγκάσαντες γιὰ γοῖστο τὸν Κρητικὸ Λευτέρη
 και τὸν Μαρκαντωνάκη.

Χρόνων ἀλημονήτων ξεχάσαντες σαράκια,
 ἰδόντες και καρτόσας πολλὰς με φαναράκια,
 καὶ και φανούς και φάρους ἀνορθωτῶν φωστῆρων
 κι' ἀνταύγειαν τυρλοῦσαν φικταστικῶν οὐνείρων.

Ἰδόντες ἀναμμένους και πάλιν τοὺς λαμπτήρας
 τῶν δρόμων τῶν μεγάλων,
 κι' ὑπὸ τὸ φῶς ἐκείνων ἀφρίζοντας μυκτῆρας
 ἀγρίων Καντιβάλων.

Κυττάζαντες πολλῶν βουτλαῖς
 σ' εὐτυχιῶν πιθάρια,
 και κάμποσας κολοφοτλαῖς
 νὰ φέγγουν σὰν φαναράκια.

Νάρκη ἀποτινάξαντες
 ἀνθρώπων νυσταλέων,
 και στρατιῶν συνάξαντες
 προσφῶγον πεινιλέων.

Με πᾶσα σταφανώσαντες και μ' ἀγκινάρας φύλλα
 τὰς κεφαλάς ρητόρων,
 κοσμήσαντες με σερπαντὴν και κομμετι ποικίλα
 τοὺς τάφους προπατόρων.

Νομοσχεδίωσ' Ἀτλαντας ἐπὶ τῶν ὤμων ἀκροντες
 και νεοροῖ και γέροντες,
 με χαρτοπόλεμον δεινὸν
 ἐχθροῦς κατασυντρίψαντες,
 και ψευδολεοντῆν τραχνῶν
 ὀργίλοι κατατρίψαντες.

Φούστιας κομψαῖς μαλάξαντες
 Νυμφῶν και Ναϊάδων,
 και νέους ἀλαλάξαντες
 θριάμβους μακαράδων.

Βραβεύσαντες και Λύκεια,
 κι' ἔλα τὰ μορλοῦκεια,
 και ἔλα τὰ προσωπεῖα.

Και πνευματώδεις τελετάς,
 ποῦ μᾶς κατέπληξε μ' αὐτὰς
 ἡ πλάσις ἡ νηπια.

Χορεύσαντες, πηδήσαντες,
 κι' ἐφέτος τραγουδήσαντες
 μεγάλοι και μικροὶ ξανά
 τὴν γάτα μας τὴν γραῖα,
 πούχει τὰ μάτια γαλανὰ
 και τὴν οὐρὰ μακραια.

Δεῦτε λοιπὸν ἀφήσωμεν τὰ τόσα μας ἀστεῖα,
 και νήροντες ἐν προσευχῇ κι' ἀληθινῇ νηστεῖα
 εἰσέλθωμεν σ' τὴν σεβαστῆν
 κι' ἁγίαν Τεσσαρακοστήν.

Ἡμέρας λησμονήσωμεν μεγάλης ἀναίδειας
 και πάντες ἄς συμπάλωμεν με συντριβὴν καρδίας:
 Καλῶς σ' τὴν τὴν Σαρακοστή με σκόρα, με κρομμύδια,
 και με τῆς Ἀνερωσέως τὰ μυρωδάτα μῆδια.

Καλῶς σ' τὴν τὴν Σαρακοστή, ποῦ θὰ μᾶς ἐλαφρώσῃ
 ἀμαρτημάτων βάρη,